

f. A. har sine store Mangler, men antog dog, at dette Forslag, hvorved disse Mangler skulde afhjælpes, var for lille, og vilde derfor stemme imod det. Jeg er nu af den Mening, at Rigsdagen ikke væsentligt opfylder sin Pligt derved, at den giver et vist Antal Love, eller Love af en vis Størrelse; men jeg troer, at Rigsdagen nærmest opfylder sin Pligt, naar den, uden Hensyn til Størrelsen, beskæftiger sig med de Love, som ere paatrængende nødvendige for at opfylde Folkets billige Fordringer. Jeg troer, at Rigsdagen gjør langt mere Godt ved at vedtage en Lov paa en eller to Paragrapher, naar den er god, end ved at vedtage en lang Lov, naar den er mindre god. Jeg kan i den Henseende henvise til Tillægsbestemmelsen til § 26 i Børnepligtsloven; det var kun en Lov paa een Paragraph, som ogsaa angik en Forandring i en ny Lov; men jeg troer dog, at det maa indrømmes, at denne lille Lov var aldeles paa sin Plads. Jeg er ogsaa ganske vis paa, at Forsamlingen, ved at tage det Forslag, som nu foreligger, under Behandling, vil finde, at man derved afhjælper mange af de Ulemper, som ere en Folge af de mindre heldige Bestemmelser i Loven af 16de Marts 1851. Den samme ærede Rigsdagsmand udtalte endvidere som sin Overbeviisning, at Loven af 16de Marts var saavel fra Regjeringens som fra Rigsdagens Side meget uheldigt affattet; men, idet han nærede det Haab, at denne Lov ikke vilde overleve Omorganisationen af vort hele Armeeforhold, vilde han ogsaa af den Grund stemme imod Sagens Fremme. Men jeg vil virkelig bede den ærede Rigsdagsmand ret vel at overveie, om han, naar den Tid kommer, som han antydede, kan give sin Stemme til, at de Districter, som nu have modtaget Heste til en Taxationssum af 125—135 Rbd., hvilke, paa Grund af usynlige Feil, nu neppe ere 30 Rbd. værd, eller forsaavidt ere uden Værdi, da, saafremt Krigsbestyrelsen, ifølge en ny Armeereorganisation, fordrer Hestene inddragne under Statens Forsorg, affordres enten 125—135 Rbd. eller ogsaa en Hest til den Værdi. Man maa ikke overse, at det er ikke alene et directe Tab, som Districtet maa lide paa Grund af Hestens Slethed, og de betydelige Mulcter,

som Districtet af den Grund er udsat for; men Districtet er tillige udsat for at komme til at betale 2—3 Gange saa Meget i Fodertion af en saadan Hest. Det er mig saaledes bekendt, at et District, paa Grund af, at en Hest var Krybbebidder i en meget overordentlig Grad, har været nødt til at betale 40 Rbd. i Fodertion, fordi Enhver undslog sig for at fodre en saadan Hest. Det maa vistnok indrømmes, at denne Forurettelse ikke er saa ganske ubetydelig.

Jeg veed meget vel, at der er Mange, som ikke troe, at denne Taxation af Hestene ved Modtagelsen har nogen væsentlig Betydning. Det er Noget, som Mange troe; men jeg er nu af en ganske anden Mening. Jeg troer ganske vist, at, saafremt den Tid kommer, at Staten ifølge en Omorganisation af Armeen, finder for godt at inddrage Hestene under sin Forsorg, da vil Staten vistnok fordre tilbage af Lægderne, hvad den efter Taxationssummen har givet, da vil Staten ganske vist fordre enten en saadan Capital eller en Hest, som svarer dertil; men deri ligger netop ogsaa den allerførste Opfordring for Rigsdagen til nu at gribe Sagen an, og derved forhindre, at Staten ikke skal komme til at fordre tilbage, hvad den ikke har givet, nemlig en stor Capital for en lille eller en god Hest for en flet. Jeg vil virkelig bede Forsamlingen vel overveie, om deri ikke ligger en Sandhed, og jeg vil haabe, at den ærede Rigsdagsmand fra Beile ved at tage disse Bemærkninger under Overveieelse vil finde, at der i hans egen Argumentation ligger Meget, som taler for dette Forslags Nødvendighed, naar man vil gjøre Enhver lige Ret.

Med Hensyn til hvad der blev yttret af den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 1ste District (Limm), som ogsaa udtalte sig imod Forslaget, skal jeg blot tillade mig en kort Bemærkning. Den ærede Rigsdagsmand beklagede, at slige Tilfælde vare indtrufne, men kunde dog ikke stemme for Forslaget, idet han troede, at denne Sag kunde afgjøres ad administrativt Veie, og meente tillige, at saadanne Beviser som de, jeg har foreslaaet i Paragraphen, ikke vilde nægtes de vedkommende Lægder. Men jeg troer ikke, at vi i den Hen-